

Násilí v Bibli

OTEC BEDŘICH HORÁK

Ve sdělovacích prostředcích často hovoří o migrantech – přistěhovalcích ze zemí, kde se válčí nebo kde lidé žijí v jiných těžkých podmínkách – zejména chudoby. Toto téma rozpoutalo už dříve mezi lidmi diskusi, jestli máme takové lidi přijímat, vždyť často pocházejí ze zemí, kde je hlavním náboženstvím islám. A je přece známo, že muslimové bývají pro stoupence jiných náboženství nebezpeční – vždyť často ve jménu islámu bylo provedeno tolik bombových útoků nebo jiných násilností, třeba v poslední době na území Izraele. Mnoho lidí v tomto smyslu argumentuje, že islám je ve své podstatě náboženstvím násilí, protože i v koránu, posvátné knize tohoto náboženství, najdeme pro ně také nějaké podněty. Ale to bychom také museli poukázat na křesťanské i židovské náboženství, že jsou nebezpečná, protože v Bibli je násilí na několika místech ospravedlněno, ba posvěceno, řekli bychom. A bohužel, v určitých obdobích dějin podle toho křesťané i jednali. Je ale také pravda, že současní křesťané by raději taková místa ve Starém zákoně (kde se především nacházejí) vynechávali, protože se to zdá být v rozporu s Ježíšovým učením. Pojdme se na určitou problematickou část Starého zákona podívat. Vezměme například knihu Jozue, která hovoří o dobývání země Kanaán Izraelity, kteří sem doputovali z egyptského otroctví. Izraelité postupně úspěšně dobývají za použitím krvavého násilí různá města jedno za druhým a v případě Jericha a Aje a – to je věc, která nás snad nejvíce znepokojuje – všichni obyvatelé jsou pobiti ostřím meče, včetně žen a dětí, a města jsou zapálena – tak je naplněna klatba. To vzbuzuje velké pohoršení.

Izrael vede boj za Hospodina, a chce-li zvítězit, musí uvalit na celou kořist klatbu, jinými slovy – musí se jí zříci a zasvětit ji Hospodinu. Důsledkem je úplné zničení této kořisti – osob i předmětů. Porušení tohoto zákona bylo považováno za svatokrádež, která mohla přivodit porážku. Ve skutečnosti však, jak už jsme zmínili, bylo uplatnění tohoto zákona spíše vzácností a došlo spíše k pokojnému osídlení nebo některá z měst uzavřela s Izraelem dokonce spojenecké smlouvy. Zákon klatby měl především vytvořit hráz proti nástrahám kananejského náboženství a zdůraznit svatost vyvoleného lidu. A také posílit izraelskou víru v jednoho Boha, který je výlučným Pánem země, dané jako dar, a jeho obyvatel. Byl v tom obsažen radikální postoj, se kterým se má věrný Izraelita, ale později i křesťan s důvěrou odevzdat Hospodinu a jeho spásné moci a odvrhovat vše, co se s jeho Zákonem, s jeho svatostí neslučuje. A v tomto smyslu, ne tedy v projevu násilí vůči lidem, to chápe dnes i většina muslimů a pouze některé extrémistické skupiny toto násilí uplatňují.

Foto: Faith Stock(2) - Adobe stock

Seminář vážený i radostný

Po nějakém čase opět zdravím z pražského semináře. Za ten rok se tu událo spousta věcí, a tak ti o tom zkusím povyprávět.

JERONÝM PELIKOVSKÝ

První skupina se bude týkat služeb. Letos přijali službu akolyty čtyři bratři. Znamená to, že od této chvíle mohou rozdávat svatě přijímání, vystavovat monstranci při adoraci a purifikovat (čistit) nádoby po mši. Tato služba vede fakt k poznatelné změně, protože do té doby se takhle blízko k eucharistii nedostali.

Přijetí mezi kandidáty kněžství. (Já jsem ten vlasáč.)

Dále pak dva z nás byli přijati mezi kandidáty kněžství. Je to krok, kdy už jde opravdu do tuhého, protože církev skrze biskupa říká, že souhlasí, abych se stal knězem, a já na to odpovídám slovy: „Jsem připraven.“ V podstatě jde o takové zásnuby před svatbou. Protože ještě nic neslibuji, ale už je to vážnější a neměl bych to brát na lehkou váhu. No zkrátka, už mám svěcení za rohem.

Nesmím zapomenout na řeckokatolické kluky ze Slovenska. Řeckokatolíci sice patří do naší církve, ale hodně věcí mají trochu jinak. Letos přijímali nižší svěcení – postřížení. Prostě jim ostříhali vlasy..., ne, neboj, ustříhli jim jenom jeden pramínek.

SRANDIČKY

V semináři se dá zažít taky hodně legrace. Spolubratru Zdeňkovi jsem si jednou stěžoval, že mi to ze semináře k vodní nádrži trvá na kole půl hodiny. Je to totiž 5 km do mírného kopečka, pře-výšení tak 100 metrů. Zde-

něk mi oponoval, že to přece musím stíhat pod 15 minut. Jasně, já trochu nadsazoval, ale byl jsem přesvědčen, že pod 15 minut se to na kole fakt ujet nedá. A sázka byla na světě. Zdeněk si vzal kolo, na které jsme nainstalovali kameru pro online přenos, a uspořádali jsme mu závod. Co myslíš, jak to dopadlo? Zdeněk dojel úplně vyřízený a chudák to nestihl jen o minutu a půl. Každopádně já si to užíval, protože potom musel celý týden pít rozpustnou kávu, kterou skutečně nemá rád.

Také jsem se spolubratrem Štěpánem vstoupil do amatérského divadla, kde jsme hráli komedii o vzkříšení Ježíše. Představ si, že mi dali roli samotného Krista, který si jde do předpekli vyzvednout Adama, Mojžíše a další praotce, aby je vzal do nebe. U toho jsem boural bránu pekla a nadával všem čertům i samotnému Luciferovi.

A málem bych zapomněl ještě na jednu legráčku. Na Vánoce jsme si dávali dárky a Jindra dostal něco, co by mu mělo pomoci

Já v roli Ježíše.

v duchovním životě – aby si vybudoval bližší vztah k Ježíši (úvodní foto).

NOVÍ “BOHOSLOVCI”?

Ještě ti musím napsat něco o našem ukrajinském křídle. Krátce po tom, co začala válka na Ukrajině, jsme se rozhodli, že půlku našeho patra dáme k dispozici pro ukrajinské maminky s dětmi. Takže se nám počet bohoslovců značně rozšířil. I když trochu jinak. Nedávno jsme u nich už podruhé slavili Tři krále. Napsali jsme jim nade dveře pozhennání (K+M+B 2024), ony nás neskutečně bohatě pohostily ukrajinskými specialitkami a na závěr jsme si ještě společně zazpívali koledy.

Nedávno jsme do semináře stěhovali celou králikárnu. Novému rektorovi Radkovi se totiž zastesklo po jeho králíčcích, které měl v předchozí farnosti, a tak jsme mu pomohli tu králikárnu těžkou 400 kg přesunout na seminární dvorek. Je to teď velký hit hlavně ve škole, protože každý si chce králíčky pohladit. Dokonce se v kotci

Přijetí služby akolyty.

objevil i jeden velký králíček, tak snad nás tam kvůli úsporám na bydlení nepřestěhují všechny.

To je v kostce všechno, na co jsem si vzpomněl, tak zase někdy.

Králikárna rektora Radka.

Úspory na bydlení bohoslovců v praxi.

Foto: Jan Urban, Jeroným Pelikovský, archiv autora